

hebben aan de wedstrijd deelgenomen

de twee zusjes (vervolg)

ze luisterden letterlijk ademloos en van de volwassenen viel het je op dat zij dezelfde jonge gezichten kregen als de jongeren tussen hen in

vooral van één meisje viel het je op dat zij even ademloos op een van de vrouwen leek

na het verhaal de kar buitengereden & mochten de meisjes erop plaatsnemen de jongens en mannen trokken en duwden de kar het hele erf over

eeuwenlange verknechting van de vrouw door de man werd daardoor op die twee minuten goedgemaakt

dan naar het bakhuus waar ze bij het vuur in de open haard in onderlinge stilte met elkaar allicht het eerste schrijfgesprek van hun leven voerden

chatten en sms-sen kenden ze genoeg maar zo nog eens met pen en papier in levende lijve & vooral: in elkaars warme aanwezigheid van gedachten en van gevoelens wisselen

nee: dat hadden ze allicht nog nooit ervaren op het middaguur als echte moslims onder aan de trap de schoenen uitgedaan & boven op de dageraadszolder samen een psalm gezongen

net monniken

daarna in een kring gedankt voor de goede dingen die ze die voormiddag mogen ondervinden hadden

na de middag het woordenspel gespeeld: de omgevers hadden de wonderwoorden

op grote papieren overal in de tuin verstoppt

die mochten ze dan mee naarbinnen brengen & er onderling de betekenis van raden

aan hun blijge gezichten te zien vonden ze die wonderwoorden al even grappig als diepgaand: liefste plekje tuintje juichen hemelen...

het gaf een blijge stemming elkaar met die nieuwe woorden aan te durven spreken (vervolg volgende week)

LUC VERSTEYLEN

503

Hand (vierde vervolg)

De handen opleggen

In de Bijbel worden de handen opgelegd om de zondebok uit te zenden; ook:

Wanneer een doodvonnis wordt voltrokken

'En de HEER zei tegen Mozes: „Brenge degene die gevloekt heeft buiten het kamp. Allen die het gehoord hebben, moeten hun hand op zijn hoofd leggen en hij moet door de voltallige gemeenschap gestenigd worden. En tegen de Israëlieten moet je zeggen: <Wie zijn God vervloekt, zal de gevolgen van zijn zonde dragen.>” (Lev. 24,13-15)

Om macht en de H. Geest over te dragen

Jozua was de discipel en opvolger van Mozes. Hij moest de invasie en verovering van Kanaän leiden. Daartoe moest hij de geestelijke macht ontvangen. 'Mozes deed wat de HEER hem had opgedragen: hij liet Jozua bij zich komen, liet hem plaatsnemen voor de priester Eleazar en voor de hele gemeenschap, legde hem de handen op en droeg de leiding aan hem over.' (Num. 27,22-23)

Jezus zond zijn leerlingen uit om overal de blijde boodschap uit te dragen, 'En hij zei tegen hen: "Trek heel de wereld rond en maak aan ieder schepsel het goede nieuws bekend. (...) Degenen die tot geloof zijn gekomen, zullen herkenbaar zijn aan de volgende tekenen: in mijn naam zullen ze demonen uitdrijven, ze zullen spreken in onbekende talen, met hun handen zullen ze slangen oppakken en als ze een dodelijk gif drinken zal dat hun niet deren, en ze zullen zieken weer gezond maken door hun de handen op te leggen." ' (Marc. 16,15-18)

In Jeruzalem vernamen de apostelen dat de inwoners van Samaria het woord van God hadden aanvaard. Daarom stuurden ze Petrus en Johannes naar hen toe. 'Nadat ze waren aangekomen, baden ze dat ook de Samaritanen de heilige Geest mochten ontvangen, want deze was nog op niemand van hen neergedaald; ze waren alleen gedoopt in de naam van de Heer Jezus. Na het gebed legden Petrus en Johannes hun de handen op, en zo ontvingen ze de H.Geest.' (Hand. 8,15-17)

In de geloofsgemeenschap van Antiochië bevonden zich enkele profeten en leraren. Toen ze eens aan het vasten

waren en een gebedsdienst hielden, 'zei de H. Geest tegen hen: "Stel mij Barnabas en Saulus ter beschikking voor de taak die ik hun heb toebedeeld." Nadat ze gevestigd en gebeden hadden, legden ze hun de handen op en lieten hen vertrekken.' (Hand. 13,2-3)

Om te zegenen

De mensen brachten hun kinderen bij Jezus om ze door hem te laten aanraken, 'maar de leerlingen berispten hen. Toen Jezus dat zag, wond hij zich erover op en zei tegen hen: „Laat de kinderen bij me komen, houd ze niet tegen, want het koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij. Ik verzeker jullie: wie niet als een kind openstaat voor het koninkrijk van God, zal er zeker niet binnengaan." Hij nam de kinderen in zijn armen en zegende hen door hun de handen op te leggen.' (Marc. 10,13-16)

(Wordt vervolgd)

BART MESOTTEN

Johan Kelders

'Ik ben er ook nog'

In elkaar gezakt en afgevoerd. Misschien komt het door de rotzooi die ik eet? Of de drank? De spanning? Of door alles bij elkaar: alcohol, junkfood, rikketik.

Ze hebben me een spuitje gegeven. Ik was helemaal de kluts kwijt en tierde en schreeuwde aan een stuk door. Het schuim stond me op de mond, er was geen land met me te bezeilen.

Ik word weer wakker in een ziekenhuisbed. Het is er hartstikke schoon en de lakens zijn zo wit, dat mijn ogen er pijn van doen.

Aan de overkant ontwaar ik een man die me nauwlettend in de gaten houdt. Een man in het bed naast hem doet hetzelfde. Mijn faam is me al vooruitgesneld. Een zwerver op de zaal is groot nieuws.

Zo iemand moet in de gaten worden gehouden. Je weet maar nooit. Hij kan je spullen jatten, je een dreun verkopen, je bed onder je kont wegzagen. Het valt me mee dat ze op zaal zijn gebleven en niet zijn weggevlucht.

„Hallo", zeg ik.

Maar ze reageren niet en beginnen met elkaar te praten. Het lijkt of ik er niet ben.

Ik trek me terug in de kussens. Ook dat is een ongekende luxe: kussens waar je in weg zakt. Dat is heel wat anders dan een harde plank of het beton van een huis in aanbouw.

Tegelijk werkt het ziekenhuis me ook op de zenuwen. Alles is te schoon en te netjes.

Het lijkt alsof ik in een glazen stolp lig. Opeens staat er een verpleegster voor mijn bed. Ook zij ziet er hartstikke schoon uit en ze lacht een tandpastalich die dwars door me heen gaat.

„De dokter komt zo", straalt ze.

„Maar eerst even dit."

Ze rukt een velletje papier uit haar schort en begint allerhande vragen op me af te vuren.

„Christen, jood, moslim, boeddhist, humanist, anders...?"

„Gewoon voedsel, vegetarisch, beperkt vegetarisch, kosjer, anders...?"

Wat een luxe, flitst het door me heen.

En de mensen maar klagen en zeuren.

Ze moesten eens weten hoe het er op straat toe gaat. Je bent al blij als je iets te eten hebt.

Er komt een man in een witte jas aangesneld. De verpleegster blijft stokstijf staan.

Ze zegt geen woord meer en wordt een standbeeld.

„Hoe gaat het?", vraagt de man.

„Goed", mompel ik.

Maar hij heeft het niet tegen mij.

Hij heeft het tegen het standbeeld.

Het lijkt alsof ik er niet ben.

„Ik ben er ook nog", schreeuw ik.

Ik kan niet tegen mensen die doen alsof ik er niet ben. Dat heb ik ik-weet-niet-hoe-vaak meegemaakt.

De man kijkt me meewarig aan.

Dat hoort bij zijn ziekte, zie ik hem denken.

„Kalm maar, kalm maar", sust ie.

Ik stap uit mijn bed en kleed me aan.

Deze neerbuigendheid is me te veel.

De man en het standbeeld proberen me tegen te houden.

Het is ik tegen de witte jassen.

Een gestoorde zwerver tegen de rest.

Maar ik win. Geen hond die me tegen durft te houden.

Buiten schijnt de zon.

Zijn stralen glijden vrolijk over mijn gezicht.

„Verstop je niet", flitst een reclamebord.

Soms schrijft de vrijheid haar eigen letters.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Als ik je zeg dat overmorgen de lente begint, dan zal je wellicht denken dat ik gisteren te diep in het glas gekeken heb. Maar nee: de hele oude kalenders zeggen inderdaad dat op 22 februari de lente begint. Dat was zo bij de oude Germanen. Tweeëntwintig februari is ook volgens de kalender de dag die wordt genoemd naar "Sint-Pieters Stoel te Antiochië". En een spreuk gaat zo:

SINT-PIETER'S STOEL HEFT DE LENTE AAN

Guido Gezelle schreef destijds: zij die weerwijs zijn, zeggen dat het veertig dagen lang zal vriezen, zo het op Sint-Pieters Stoel vriest. Er is ook een weerspreuk die in dezelfde zin spreekt en die gaat zo:

SINT-PIETERS STOELTJE KOUD WORDT VEERTIG DAGEN OUD

In de volksweerkunde gebruikt men soms vreemde zinspelingen. Zo is er voor vandaag een spreuk die zegt:

SINT-PIETER MAAKT DE BRUG OF BREEKT ZE

Met die brug bedoelt men de ijslaag over het water. De zinspeling in die spreuk ligt hierin dat "brugmaker" in het Latijn "pontifex" is, maar dat is ook een ander woord voor "paus". En Sint-Pieter, weet je wel, was de allereerste paus. Daarop wilde ik maar eens even wijzen. En ook op het feit dat vanaf overmorgen de ooievaars kunnen terugkeren. Een spreuk uit 1636 zegt namelijk:

ALS SINT-PIETER SYNEN STOEL PLANT DAN COMMEN D'OYVAERS WEER IN HET LAND

KRISTIEN VAN ZUMMEREN